

OSVOBODILNA FRONTA

OSREDNJI ORGAN OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

Leto I Št. 1

Sredi novembra [1941]

Cena 1 L 30 pf

Pol leta Osvobodilne Fronte

Minilo je dobrih šest mesecev, kar smo položili temelje Osvobodilni fronti slovenskega naroda.

Ustanovni sestanek se je vršil v hudem času, v času popolnega vojaškega, političnega in moralnega zloma naše prefeklosti. Bilo je to neposredno po razkosanju Jugoslavije. Slovenski narod je bil pod strašnim vtisom poraza in izdajstva. Nevera v lastne sile je zavladovala. Ljudje, ki so vodili uradno politiko, so se razgalili kot izdajalci in kapitulanti. Podlo in brez trohice narodne in človeške časti so se zgnatili pred vrati sovražnikov svojega rodu. V imenu slovenskega naroda — so se držnili klanjati — materi Italiji — in priznati okupacijo. Včerajšnji poklicni — narodnjaki — slovenske in — jugoslovanske — usmerjeni — so pljunili na svoje svetinje in ideale. Med narod sam je predirala tujčeva demagogija. Marsikak intelektualec je izgubil vero v večno zdrave ljudske moči svoje domovine in klavno tožil o — ponovni izolaciji slovenske inteligence od slovenskega ljudstva.

Po Ljubljani so plapolale hitlerjevске zastave...

Ljubljanska dekleta so se pričela nasmihati italijanskim fašističnim pritepecem...

Kljub temu težkemu vzdušju je ustanovni sestanek OF, ki so se ga udeležili delegati KPS, borbena redoljubci iz obeh tradicionalnih slovenskih političnih taborov in strankarsko neopredeljeni kulturni delavci — izvršil točno analizo položaja, ugledal jasno perspektivo in napravil točne sklepe.

Naslednjih pet ugotovitev ustanovnega sestanka je postalo temelj vsega nadaljnjega dela Osvobodilne fronte:

1. Uspehi tujčeve demagogije so zgolj trenutni, na obzorju je vsenarodno množično gibanje.

2. Slovenski narod bodo osvobodile njegove ljudske sile.

3. Ljudje in krogi, ki so odgovorni za poraz in zaslužnje, bodo postali opora tujim zatiralcem.

4. Sovjetska zveza je up in nada Slovenskega narodnega osvobodilnega gibanja.

5. z delom je treba pričeti takoj.

Delo se je pričelo. Prva njegova perioda, perioda med zlomom Jugoslavije in napadom fašistične Nemčije na Sovjetsko zvezo, je bila perioda razčiščevanja pojmov, dviganja poteptane narodne zavesti, zbiranja borbenega jedra OF, organizacijske pa tudi vojaške priprave na drugo periodo.

Druga perioda je perioda množičnega poleta OF, perioda neposredne akcije in urbe.

Junaštvo sovjetskih armad je dvignilo duha slovenskim množicam. Pravilna organizacijska, akcijska in politična

TEMELJNE TOČKE

OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA
sprejete na II. plenarni seji SNOO
(VIII. plenarna seja Vrhovnega plenuma OF)

1. Proti okupatorjem je treba vršiti neizprosno oboroženo akcijo.
2. Ta akcija predstavlja izhodišče za osvoboditev in združitev vseh Slovencev.
3. Stoječ na stališču naravne in usodne skupnosti jugoslovanskih narodov ne priznava Osvobodilna fronta razkosanja Jugoslavije in deluje z vsemi silami za slogo in enotnost njenih narodov. Hkrati stremi k povezanosti slovanskih narodov pod vodstvom velikega ruskega naroda na temelju pravice slehernega naroda do samoodločbe.
4. Z osvobodilno akcijo in aktivizacijo slovenskih množic preoblikuje OF slovenski narodni značaj. Slovenske ljudske množice, ki se borijo za svoje narodne in človeške pravice, ustvarjajo nov lik aktivnega slovenstva.
5. Vse skupine, ki sodelujejo v OF, so se obvezale, da bodo lojalne v medsebojnih odnosih.
6. Po narodni osvoboditvi prevzame na slovenskem ozemlju oblast Osvobodilna fronta slovenskega naroda kot celota.
7. Po narodni osvoboditvi uvede Osvobodilna fronta dosledno ljudsko demokracijo. Vsa vprašanja, ki presegajo okvir narodne osvoboditve, se bodo reševala na dosleden ljudski demokratični način.

čna smer vodstva OF pa je slovenske množice strnila v borbena enota. Vsenarodno, množično gibanje, ki ga je napovedal ustanovni sestanek OF — namreč gibanje zaslužjenih Slovencev za osvoboditev in združitev — je postalo dejstvo, utelešeno v Osvobodilni fronti slovenskega naroda. Vrhovni plenum OF se je upravičeno in ustrezajoče narodni potrebi konsultiral v SNOO. Slovenski narod je dobil svoje množično priznano narodno vodstvo, ki temelji na množičnem narodnem gibanju in na narodni enotnosti.

Osvobodilna fronta se je od vsega začetka izrekla za akcijo proti zatiralcem našega naroda. Geslo vseslovenskega slovesa v Moskvi — »kri za kri, glavo za glavo« — je postalo tudi njeno geslo. Z žilavim delom v neprestanem boju s kapitulanti, je sicer udarila temelje naši neredni vojski — organizirala je slovenske partizanske čete in prešla v nadaljnjem razvoju vojaške akcije k snovanju množične Narodne zaščite. Cesar ni bilo več v zgodovini slovenskega naroda od turških bojev in kmečkih puntov — to je izvedla OF: slovenski narod se je pričel za svoje svobodo bojevati s svojo oboroženo pestjo. S tem pa je OF hkrati globoko posegla v slovenski narodni značaj. Ustvarila je nov tip slovenskega borca in politika. Oblikovala je nov tip slovenske množične borbe. OF je postala izraz novega aktivnega slovenskega, slovenstva, ki je živo nasprotje tradicionalnega hlapčevstva in živo jamstvo bodoče svobode.

Tak je drugi rezultat bilance, ki je delamo po šesti hmesecih.

Osvobodilna fronta je zastavila na nov način — v živem nasprotju z žalostno in

škodljivo tradicijo — vprašanje skupnosti jugoslovanskih narodov. Postavila ga je na akcijskem temelju, to se pravi na temelju enotne in složno borbe narodov Jugoslavije proti njihovim zakletim sovražnikom. Marsikdo, ki se je nekoč penil v »jugoslovanskih« frazah, še danes ne razume, da so nekdanje koncepcije delivale popoln praktični in moralni slezn, da pa iz oborožene borbe jugoslovanskih narodov poganja nova, ljudska, s skupnimi žrtvami, s skupno brašno krvi povezana koncepcija narodne skupnosti jugoslovanskih narodov.

Tak je tretji rezultat bilance, ki je delamo po šestih mesecih.

OF je prvič v zgodovini slovenskega naroda postavila na realni način vprašanje sloge in enotnosti slovanskih narodov. Omogočilo ji je to njeno elementarne degnanje, ki ga je izrekel že njen ustanovni sestanek, spoznanje namreč, da je Sovjetska zveza up in nada slovenskega naroda, da je od usode SZ odvisna tudi naša slovenska usoda. Ideja vseslovenske enotnosti je postala slovenska množična ideja.

Tak je četrti rezultat bilance.

OF je danes množično zasidrana. Kder deluje proti njej tako ali drugače, se je že znašel, oziroma se še bo znašel prej ali slej na nedvoumni postojankah naših narodnih sovražnikov. Premakniti naravnega zgodovinskega toka pa ne bo več smogel. Jamstvo za to je globoki ljudski karakter OF. OF je namreč zate vsenarodno gibanje, ker je vseslovenskega slovenskih množic.

Tak je peti rezultat bilance, ki je delamo po šestih mesecih.

Vloga slovanskih narodov v borbi za usodo človeštva

V današnjem konfliktu, ki ga bije človeštvo za svoje človeške pravice in za svoje človeško dostojanstvo, so sila značilna prav tista dejstva, ki osvetljujejo usodo in vlogo slovanskih narodov.

Pangermanski fašisti in njihovi opričniki so naperili svoj poglavitni udarec proti slovanskim narodom. Pred slovanskimi narodi je danes alternativa: ali življenje ali smrt. Tretjega izhoda za slovanske narode — ni. Iz tega pa sledi, da je enotnost slovanskih narodov v duhu proglasa, ki ga je podjarmljenim Slovanom naslovil moskovski vseslovanski shod — življenjska nujnost slovanstva.

Slovanski narodi so edini narodi, ki so se v frontalni vojni postavili pangermanskemu fašizmu uspešno po robu. Sovjetska Zveza je edina država, ki je neposredni in istočasni nemški naval na kopnem, na morju in v zraku ni mogel zlomiti. Narodi Jugoslavije so v zaslužnji Evropi dvignili plamenico vsesplošnega odpora. Iz tega pa sledi, da je slovanstvo zares realna sila, temeljno jamstvo za zmago človeštva nad

pangermanskim fašističnim barbarstvom.

Slovanstvo se je moglo uspešno upreti nemškemu fašizmu in njegovim pomočnikom zgolj zavoljo tega, ker ga vodijo ljudske sile. Sovjetska Zveza je pristna ljudska država. Odpor narodov Jugoslavije temelji na ljudskih močeh. Iz tega sledi, da je vsebina sodobne vseslovanske enotnosti globoko ljudska, globoko demokratična vsebina.

Če je bila v preteklem stoletju in v prvih decenijah našega stoletja ideja vseslovanske vzajemnosti po eni plati romantična iluzija, ki ni mogla preko stvarnih dejstev, po drugi plati pa celo reakcionarna ideja, za katero so se skrivali protiljudski in protidemokratični nameni — tedaj je danes ideja vseslovanske enotnosti neizpobitno realna ideja, pristno demokratična ideja, ena izmed najnaprednejših človeških idej.

SNOO je imel prav, popolnoma prav, ko je v svoj razširjeni program zajel „stremljenje k povezanosti vseh slovanskih narodov pod vodstvom velikega ruskega naroda na temelju pravice slehernega naroda do samoodločbe.“

Edina pot!

Najpogostejši pomisleki proti Osvobodilni fronti se javljajo v dveh tipičnih oblikah. Eni pravijo: vsako sovražno nastopanje proti okupatorjem je nepravilno, ker ni v duhu slovenske tradicije. Drugi pa pravijo bolj zabrisano, ker bolj prebrisano: vsako borbena nastopanje proti okupatorjem se danes ne izplača, nam se izplača le čakati na zadnji in odločilni znak, ko bo zmaga že zajamčena, kajti sicer bo padlo preveč slovenskih žrtev.

Ti pomisleki so se pojavili takrat, ko se je začel naraven odpor proti prvemu valu preganjanja slovenskega življa na štajerskem in Gorenjskem. Ti pomisleki so se avtomatično javljali ob prvih naravnih znakih partizanstva, avtomatično javljali ob prvih naravnih znakih partizanstva, avtomatično so se javljali, ko se je italijanska soldateska zažrla v slovensko vasi in domove in ko se je živignil nov avtomatičen odpor proti narodni, spolni in splošni človeški demoralizaciji, ki jo je vnašala vanje; i pomisleki so se začeli dvigati celo danes, ko se je pričelo ob istem času najokrutnejše preseljevanje Slovencev od Trbovelj do Brežic po gestapovcih in zažiganje slovenskih kmetških domov po fašistih.

Čim jasnejša je volja okupatorjev, da nas hočejo uspravati in celo iztrebiti, tem glasnejši so tisti, ki pravijo: Nikar se ne upirajmo, počakajmo mirno do konca, takrat bomo

brez žrtev stopili v popolno narodno svobodo.

Troje težkih prestopkov si taki brezvestni klepetci nalagajo na svojo dušo. Prvič zavajajo ljudi v mišljenje, da bo njih pasivno zadržanje obvarovalo slovenski narod krvnih in tvarnih žrtev. Drugič ustvarjajo videz, da je tako ponašanje izraz slovenstva in splošne človeške morale. Tretjič pa zavestno preprečujejo nastajanje revolucionarnega ozračja, ki je danes edini upravičeni izraz slovenstva.

Resnica je namreč ta, da so Nemci in Italijani slovenski narod obsodili na smrt in da ta sklep dejansko izvršujejo v zaporednih stopnjah tako jasno in odločno, da bi bil blazen med nami vsakdo, ki bi mu to dejstvo ne odprlo oči in ga ne vrglo na noge, v stav samoobrambe. Navidezna razlika med nemškim in italijanskim postopkom ne sme nikogar motiti, kajti Italijani so pripravljeni v teku te zime izvesti popolno fašizacijo ljubljanske pokrajine in nam na lep način zlomiti hrbtenico.

Slovenci smo torej postavljeni pred alternativo, ali življenje ali smrt. Ali se upreti nemškemu barbarstvu in italijanskemu hinavstvu ali pa se zazibati v smrtno spanje ter se radovoljno izročiti rablju v roke. Tretjega izhoda ni. Nikdar slovenske roke niso pisale usodnejših stavkov: dejansko odločujemo o svojem obstoju in z njim vred o novi človeški vsebini Slovencev.

Danes je pred nami ena sama pozitivna naloga: kako slovensko narodno osvobojenje postaviti na temelj takojšnje moralne in vojaške mobilizacije ter stvarne moralne in vojaške borbe. Značaj današnjega političnega in vojaškega razvoja zahteva, da se politika slovenskega naroda gradi na revolucionarnih silah ljudstva, ki se danes prvič prebujajo v obliki slovenske narodne zavesti. Narodni sovražnik znotraj in zunaj nam danes naravnost ukazuje to pot. Slovenci se bodo rešili, če ne bodo čakali na kralja Matjaža, ampak se spremenili v borce in ustvarjalce.

Zgodovinsko priliko, ki nam jo odpira današnje veliko izkustvo, pa moramo porabiti še za drugo, pomembno dejanje. Ne gre le za formalno narodno osvobojenje izpod zakletega narodnega trinoga, ampak za celotno narodno osvobojenje, ki naj nas tudi notranje sprosti in osvobodi ter podeli pravo zavest o življenjski samostojnosti. Za nas Slovence je eno najvažnejših vprašanj: ali nam je značaj pasivnosti bistven, ali smo res življenjsko neaktivni in je to nepopravljiva posledica stoletne anonimnosti ter vdanosti raznim gospodarjem? Naravno je, da se vprašujemo danes, kakor se je Masaryk vpraševal za Čehe v prvi svetovni vojni: ali se bomo le branili in nič več, kadar nas drugi čez mero zatirajo, ali pa bomo znali ravnati iz lastne volje in premisleka, aktivno iz notranje odločitve, z eno besedo, ali bomo danes znali biti gospodarji svoje usode?

Resnicoljubni narodni vzgojitelji so mnenja, da bomo Slovenci vse dotlej le na videz narod, dokler ne bomo izpričali volje po narodno-politični samostojnosti. To je ugotovitev, ki jo mora upoštevati sleherni Slovenec. Danes je tista prilika, da ovržemo vse teorije o slovenski pasivnosti in sentimentalnosti ter z aktivnostjo doprinesemo dokaz, da smo politično ustvarjajoč narod. V tej vojni osvobojenje naroda ne leži več na ramah kakega dosedanjega političnega vodstva doma ali v emigraciji, ampak na revolucionarno razgibanem ljudstvu, ki naj osvobojenje dejansko, z žrtvami, s krvjo in trpljenjem izbojuje. Danes nočemo sprejeti slovenske svobode iz rok tujega darovalca, ampak iz rok svojega prebujenega ljudstva. Slovenski narod bo dobil potrjenje od samega sebe in od nikogar drugega. Samo to bomo znali ceniti, kar si bomo sami znali priboriti.

V tem smislu moramo prav danes postati dejansko političen, to je odločujoč narod. Narodno osvobojenje se mora torej izvršiti kot samozavesten izstop v zgodovini, kot potrjenje samega sebe, ki ga danes še nimamo. Taka aktivnost bo dokončno in odločilno preoblikovala slovenski značaj.

BORBA SLOVENSKEGA NARODA

Doslej je bilo 34 denunciantov ubitih in 6 ranjenih. Padlo je 384 nemških in italijanskih vojakov, med njimi 2 nemška generala, 1 nemški major, trije nemški stotniki, 8 italijanskih oficirjev, 80 nemških pilotov, ki so se vračali z oddila na sovjetsko fronto. Težje in lažje ranjenih je bilo nad 400 nemških in italijanskih vojakov ter oficirjev. Nadalje je bilo ubitih 53 in ranjenih 10 nemških in italijanskih orožnikov, gestapovcev, ovrovcev ter fašistov. Osemkrat so bile prekinjene proge, trije vlaki so bili iztirjeni, dva predora poškodovana, 350 vagonov-cistern uničenih. Porušenih je bilo 10 mostov. Razrušeni sta bili 2 električni centrali in 1 razdeljevalec električnega toka. Večje število cest je bilo miniranih, zatrpanih in dalje onesposobljenih za promet. Zažgana so bila poslopja na 26 posestvih, ki so jih okupatorji zaplenili Slovencem. (Požigi zadnjega preseljevanja niso všteti.) Telefonske in telegrafske zveze so bile nekajkrat prekinjene v celotnih okrožnih omrežjih. Zažgane so bile štiri žage in dve tovarni.

Zakaj slovenski katoličani sodelujemo v Osvobodilni fronti

Takoj po porazu in zlomu jugoslovanske države ter po odhodu oficijalne vlade iz države se je jasno pokazalo, da v vsej državi in še posebej v Sloveniji ni sile in skupine, ki bi si lahko lastila vodstvo v Sloveniji. Tako vodstvo ni moglo nastopiti niti iz političnih, še manj pa iz moralnih razlogov. Zato je tista peščica JRZ, ki je kljub temu hotela izstopiti, nujne storila izdajalski korak: pridružila se je okupatorjem v nadi, da ohrani vsaj nekoliko kontrole nad slovenskimi maožicami ter obdrži svoje interesne postojanke. Vsem Slovencem, in še posebej nam katoličanom, je znano, kako je eden izmed bivših voditeljev, Marko Natlačen, šel v Rim in se tam Mussoliniju poklonil z znanimi izdajalskimi besedami. S to svojo kretnjo so si tako imenovani „katoliški“ voditelji dokončno vzeli vsako legitimacijo, da nastopajo v slovenskem in katoliškem imenu. Pripadniki tako imenovane katoliške skupnosti smo videli, da so naši bivši voditelji le strankarsko rutinirani ljudje, sicer pa ljudje brez moralne hrbtnice, brez širokega koncepta, brez zgodovinske izobrazbe, predvsem pa brez narodne zavesti in odločnosti, da branijo koristi slovenskega ljudstva.

Zato je razumljivo, da so se mnogi katoličani takoj v početku pridružili Osvobodilni fronti, pri čemer so znali premostiti politične ovire in si ustvariti svetovnonazorske garancije. To je bilo zato mogoče, ker so se v OF zbrale vse borbene slov. skupine, radi česar je OF tudi formalno postala edina upravičena predstavnica slovenskega naroda. Toda bivši voditelji še vedno niso mirovali. Čeprav so se do konca zavedli napak, ki so jih delali in priložnosti v kateri bi se lahko oprali svojih grehov, se niso hoteli pridružiti OF kot vseslovenskemu gibanju, ampak so osnovali odkrito agenturo novih narodnih sovražnikov. Smersujevo pismo in dokumentarične izjave raznih agitatorjev so kmalu pokazale, kakšne so moralne osnove tega separatističnega „gibanja“.

Danes je prišel čas, ko katoličani lahko jasno povemo, zakaj sodelujemo v OF.

Najprej nam je bilo jasno, da v teh narodno odločilnih časih ne smemo politično delati v posameznih, izoliranih organizacijah, ampak le v vseslovenskem narodnem gibanju, kajti z vsemi zdravimi skupinami in nazori nas druži spoznanje, da danes svojo človeškost rešujemo v obliki naroda. S tem da smo se postavili na temelj narodnega osvobojenja, smo sprejeli ukaz narodne enotnosti sicer z vsemi nevarnostmi, ki jih predstavlja povezanost različno duhovno prepričanih slovenskih ljudi. Vendar moramo takoj pripomniti, da bo ta novarnost tem manjša, čim bolj bomo usmerjeni v pripravljanje narodnega osvobojenja, v aktivizacijo ljudskih množic in v spoznavanje najvažnejših skupnih vprašanj. V tem delu smo katoličani spoznali, da so se v najhujši uri slovenske zgodovine znašli ljudje, ki so vse drugačnega moralnega značaja, kakor so to bili dosedanja malomeščanski politiki. Čeprav so mnogi naši tovariši od nas različnega gledanja na življenje in človeka, so kljub temu za ideje pripravljeni žrtvovati tudi svoje življenje, česar o dosedanjih klerikalcih in liberalcih ni mogoče reči. Moralne osnove OF so torej drugačne od vseh ostalih klavernih poskusov slovenske skupnosti. OF je zaradi tega sposobna postati pravo ljudsko gibanje, torej tako človeško zbiranje, ki lahko preoblikuje slovenskega človeka iz pasivista v aktivista ter mu podeli novo, določnejšo življensko zavest.

Iz tega spoznamo, da smo se odločili za OF ne samo iz zadrege, ki nam jo pripravila čas, in iz potrebe, ki nam jo narekuje položaj, ampak tudi iz polnega prepričanja, da nam tako vseslovensko gibanje, kakor je

OF, pomeni nujno potrebno čiščenje, v katerem se ne otresemo le smešnih dnevnih napak, ampak temeljnih slovenskih slabosti. Organizacija in član Osvobodilne fronte sta povzročila, da se je pod vplivom časa prebudilo slovensko ljudstvo in zavedlo svoje tvorne sile. Pred nam se sproščajo moči, ki jih prejšnji nosilci slovenske politike ne morejo več ustaviti. Mi se teh sil veselimo in se jih kot kristjani prav nič ne bojimo.

Kot kristjani, ki v teh dnevih doumevamo smisel slovenske politike, odgovarjamo tistim bojazljivim modrovernim, ki jim je le za zunanjo narodno osvoboditev, da je slovensko osvobojenje totalna operacija, ki se že danes začneja. Slovensko narodno osvobojenje je borba, ki se je že začela, ki se je že udeležuje prebujeno slovensko ljudstvo. Ne samo politični, temveč tudi duhovni razlogi nas navajajo, da se danes postavljamo rame ob rame z ostalimi slovenskimi aktivisti ter v aktivizaciji vidimo najboljšo zdravilo za ed-pravo slovenske pasivnosti. Prepričanje o potrebi nove slovenske aktivnosti prihaja torej iz spoznanja, da je rešitev človeštva v povezanosti s silami delovnega ljudstva, med katere spadajo tudi slovenske katoliške množice.

Mnogim katoličanom je kamen spotike, da v OF sodelujejo tudi komunisti. Na to jim lahko odgovorimo, da nam v današnjem reševanju elementarnih življenskih osnov ne gre toliko za povdarjanje idejnih, kakor moralnih razlik. Kar nas ves čas tragične preizkušnje, ki jo Slovenci preživljamo, vodi, ni toliko skrb za jasen in vsestransko zavarovan program, ampak zaupanje v razvoj, v sile, ki bodo ustvarile bodočo Evropo, kajti bodoča družba bo nastajala bolj na temelju odprtega in intezivnega dela, kakor na temelju teoretične jasnosti in ideološkega pikolovstva. Pozitiven je danes samo tisti ki išče delovne družbe močnih ljudi, odprte tekme z njimi.

Zato je tudi v duhu čistega krščanstva, če se ne bojimo sveta in življenja, temveč si želimo čim večje njegove bližine. Naša vera v živega Boga, ueumrljivo dušo in neuničljive vrednote duha je res samo takrat pristna, kadar nas postavlja pred dejanja in odločanja, v našem slučaju v ustvarjanje novega človeškega občestva. Edino tisti slovenski kristjan bo danes storil svojo dolžnost, ki se bo kot revolucionarni Slovenec izpostavil z odgovornim delom za novo družbo in novega človeka.

Deset zapovedi pripadnikom OF!

1. Razvijaj svoje delo v terenskem odboru OF!
2. Z največjo disciplino izpolnjuj navodila OF!
3. Množi in krepí vrste slovenske partizanske vojske!
4. Pobiraj narodni davek in podpisuj posojilo Osvobojenja!
5. Varuj konspirativni značaj vsega delovanja OF!
6. Zbiraj orožje in zimske potrebščine za partizane!
7. Ne imej nobenega stika z okupatorji in pazi se pred provokatorji!
8. Prepričaj, da bi slovensko ženstvo imelo kakršne koli zveze z okupatorji!
9. Ne neti skupinskih separatističnih teženj, temveč skrbi za enotnost in slogo vsega osvobodilnega gibanja!
10. Zavračaj strahopetce, dvomljivce in nezadovoljneže!

Sokolstvo in osvobodilni boj

Leto 1917 je mejnik v človeški družbi. Revolucija v slovanski Rusiji je prekinila staro zgodovinsko smer. Pričela je nova doba, nastopil je nov človek z novim mogočnim snovanjem. Proti novemu človeku je stari svet pričel sklepati zaroto, ki jo je dovršil v nemškem nacizmu na stari nemški osnovi: moč gre pred pravico. Nabiral in nabral je po vsem svetu plačance, ki so s slepar-skimi obljubami, z izdajstvom in zločini širili propalost, da razkroje sile vseh narodov in se jih polaste. Velikim so izdajalsko ponujali roko, male narode s strahovanjem in groz-njami, s podlimi prevarami brez kraja tirajo v pogin. Stari svet je zdivjal kakor pobesnena zver. Na čelo sta bila postavljena ničvredna iz-vrška, Hitler in Mussolini, da krije-ta zarotnike pred odgovornostjo za njihove zločinske zasnove proti mo-ralni oblasti in pravice.

V vseh državah slovanskih naro-dov v srednji Evropi je ta zločinska zarota vgnezdila tolpo plačanih iz-dajalcev, ki so si osvojili oblast. Ju-goslavija ni zacostajala. Brez sramu

je bil postavljen izdajalski režim, z neizprosno doslednostjo je dušil na-rodno voljo in razkrojil cel državni organizem. Nasledniki so nadalje-vali. Veliki teden 1941 je do dna razgalil propalost izdajalcev. Drža-va je z vsem ljudstvom in boga-ctvom postala plen roparskih band zarotnikov. Nepopisno grozovite so posledice propalosti in izdajstva.

Za obrambo naroda je Tyrš zahte-val: »Orožje v vsaki pesti! Vojaški ustroj. Stokrat, tisočkrat naj bo to povedano.« To je pravi Tyrš, to je naše stališče, tako razumemo mi so-kolsko nalogo, ki je naložena vsem onim, ki so se resno in zavestno prijavili k sokolski stvari. Kar ho-čemo, ni drugo, kaor da se pridru-žimo vrstam bojevnikov, ki gredo za vzvišenim ciljem brez zadržka, da gremo za geslom vseh gesel, ki se glasi

»Naprej!«

Boj za svobodo slovenskega nara-da, ki ga vodi Osvobodilna fronta, ustreza v polni meri sokolskim na-čelom, ki jih je zapisal Tyrš že v

Stalin je govoril

6 novembra, na predvečer 24 let-nice Oktobrske revolucije, je pred-sednik Obrambnega sveta Sovjetske Zveze Jožef Stalin govoril pred pred-stavniki moskovskega ljudstva. Tekst govora smo prejeli ob zaključku lista; zato objavljamo samo glavne misli tega zgodovinsko važnega govora.

Po uvodnih besedah je Stalin pre-šel na potek današnje vojne. Blisko-vita vojna se je ponesrečila. Vendar je nevarnost zelo velika, sovražniku se mudi in meče v boj vedno nove rezerve kljub ogromnim izgubam. Mi smo v teh 4 mesecih zgubili 350 tisoč mrtvih, 378.000 pogrešanih, 1.020.000 ranjenih. Nemci pa so v tem času zgubili 4 in pol milijona mrtvih, ra-njenih in ujetih.

Ob začetku bliskovite vojne so Nemci računali s sledečimi postav-kami:

1. Računali so na zvezo z Anglijo. Zato so poslali Hessa v London. Prišlo pa je nasprotno do zveze med Sovj. Zvezo, Anglijo in Ameriko.

2. Verjeli so v notranjo slabost Sovj. Zveze, v slabost sovjetskega sistema. Toda zveza delavcev in kmetov in prijateljstvo sovjetskih naro-dov sta se v teh mesecih še utrdili. Sovjetski red se je pokazal kot naj-bolj trden red, kajti nobena druga država ne bi vzdržala takih preiz-kušenj.

3. Mislili so, da je Rdeča Armada slaba in jo bo lahko zlomiti. Toda niso računali s tem, da se naša armada bori za svobodo domovine, nemška armada pa je armada pro-fesionalnih roparjev. Ideja svobode plemeni in cementira moralo ar-made, ideja ropanja pa jo razkraja. Razen tega pa se nemška armada oddaljuje od svojega zaledja, dočim

se bori sovjetska armada v svoji sredini.

Vse to je odločilo propad blisko-vite vojne. So pa tudi neugodni po-goji te vojne, ki so povzročili naše umike.

1. Pomanjkanje druge fronte proti fašistični vojski. Ob Nemčiji se bore Italija, Madžarska, Rumunija in Fin-ska. Mi pa smo brez zunanje vojaške pomoči. Ta druga frota se bo mo-rale pojaviti in bo znatno razbreme-nila našo armado.

2. Pomanjkanje tankov in avija-cije. Nemci imajo mnogo več tankov, ker izkoriščajo industrijo Francije, Čehoslovaške, Belgije in Holandske. Zato bo treba povečati produkcijo tankov, pojačati protitankovsko za-ščito.

V nadaljevanju svojega govora raz-krinkuje Stalin nemške fašiste kot najbolj nemoralne roparje.

Trije glavni faktorji bodo privedli do uničenja hitlerjevskih imperia-listov.

1. Nesigurnost evropskega zaledja Nemčije. Podjarmljeni in vseh pravic oropani narodi predstavljajo vulkan, ki lahko vsak trenutek izbruhne in podere papirnato hišo nemškega im-perializma.

2. Nesigurnost nemškega zaledja. Dve leti vojne in vse z njo zvezane nesreče so tudi iz Nemčije napravile vulkan, ki lahko vsak čas izbruhne in pokoplje nemške imperialiste.

3. Trozveza Sovjetske Zveze, An-glije in Amerike proti fašistični Nem-čiji. V današnji vojni odločajo mo-torji. Te tri države pa imajo skupaj trikrat več motorjev kakor Nemčija.

Lenin je razlikoval osvobodilne vojne, ki so pravičene, in osvaja-lne vojne. Nemci vodijo osvaja-lno vojno.

Sovjetska Zveza in njeni zavezniki vodijo osvobodilno vojno. Zato mo-rajó vsi pošteni ljudje podpirati ar-made Sovjetske Zveze, Anglije in drugih zaveznikov. Mi nimamo in ne moremo imeti nobenih osvaja-lnih ciljev. Naš cilj je osvoboditi našo zemljo od sovražnika. Naš namen ni in ne more biti vmešavanje v no-tranje zadeve drugih narodov ali vsi-ljevanje svoje volje in svojega režima slovanskim in drugim narodom Ev-rope. Naš namen je z vsemi silami podpreti podjarmljene narode v nji-hovi osvobodilni borbi. Zato pa mo-ramo razbiti nemške fašistične roparje. Le tako bomo prišli do dolgotrajnega in pravičnega miru. Naša stvar je pravična, zamga ho naša.

Vedno isti ljudje

Isti ljudje, ki so 1914. vpili raz-kandelaber »Srbe na vrbe«;

Isti ljudje, ki so 1914—1918 gonili Slovence v klavnico za avstroogrške in habsburgovske koristi;

Isti ljudje, ki so neprestano bla-tili Sovjetsko Zvezo;

Isti ljudje, ki so preprečevali pakt o medsebojni pomoči med SZ in Ju-goslavijo;

Isti ljudje, ki so sodgovorni za vstop Jugoslavije v trojni pakt;

Isti ljudje, ki so imeli oči vedno uprte v Rim in Berlin;

Isti ljudje, ki so se ob napadu Nemčije na Jugoslavijo izkazali kot kapitulanti;

Isti ljudje, ki so takoj po okupaciji pričeli lizati pete Italijanom in se poklonili v Rimu;

Isti ljudje so danes prevzeli nekdanjo šušter-šičevo vlogo;

Isti ljudje so 29. oktobra snemali slovenske na-rodne zastave;

Isti ljudje denuncirajo slovenske narodne bor-ce, kakor so jih denuncirali nekoč avstroogrskim rabljem;

Isti ljudje napadajo po italijanskem povelju in lastnem nagibu OF, ki predstavlja ves slovenski narod.

Kdo so ti ljudje?

To so protiljudski elementi, ki so iz svojih razrednih in osebnih raz-logov pljunili na slovensko narodno korist.

To so protinarodni elementi, ki se boje slovenskega narodnega odpora proti zatiralcem.

To so protislovanski elementi, ki so zakleti sovražniki vseslovanske enotnosti.

To so nekrščanski elementi, ki bo-gokletno izkoriščajo katoliška ču-stva slovenskih množic za svoje iz-dajalske, protislovanske namene.

Slovenci! Mar bomo še dopustili, da peščica izdajalcev nadaljuje s svojim protinarodnim delom?!

Katoliki! Mar bo katoliški verski čut dopustil, da vprežejo krščanstvo v izdajalski protinarodni voz?! Mar bo katoliški verski čut dopustil, da katolištvo v praksi istovetijo z itali-janskim fašizmom in Ovro?!

